

גליז מוגדל
לפורים

ילדי הצדיק

גליז 157
פרי כי תשא - פורים
ט"ז אדר תשפ"א

עלי נזילה אשר כפולה
מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

תוכנית קליקרים - תשפ"א

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ויקרים
פורים שמח!

פאָשר בקוש מרדכי מאַסתר לספן
אַת עצמה, להפנס לאַחשורוש
ולבקש ממנו לבטל אַת גזרת המן,
אמר לה: "ומי יודע אם לעת קזאת
הגעַת למלכות!"

מרדכי לא אומר לה במלים
ברורות: "אַסתר, דעי לך שְכַל
מסרת היותך מלכה היא בשביל
הרגע הזה, שתצילי אַת עם
יִשְׂרָאֵל! זוּהי הסבָּה! זוּ התכנית
האַלקית!" לא, הוא רק אומר לה
מי יודע בלשון ספק... מה פרוש מי
יודע! והרי הוא בעצמו יודע! הרי
"ומרדכי ידע אַת כָּל אֲשֶׁר
נעִשָׂה"....!

"ומרדכי ידע אַת כָּל אֲשֶׁר נעִשָׂה".
שהוא יודע אַת כָּל אֲשֶׁר נעִשָׂה
בעולם ומה שנעִשָׂה אַצל כָּל אֶחָד
ואַחַד בְּפִרְטוּת כָּל עַת וּבְכָל יוֹם
וְיוֹם. (מליקותי הלכות חו"מ שותפים בקרקע ה')

אַךְ כִּד דְּרָכּוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, לא אומר
בְּפִרְוֶשׁ אַת מַה שְׂיִודַע, רק
מְרַמֵּז... וְהַחֲכָם מִבֵּין שְׂאֵכֵן
הַצַּדִּיק בְּאַמֶּת צוֹפֶה וְיִודַע אֵף עַל
פִּי שְׂמִסְתִּיר זֹאת.

ובדרך צחות אֶפְשֶׁר לוֹמַר: "מי"
גִּמְטְרִיָּה 50. מי יודע! הַצַּדִּיק
שׂוֹכֵחַ לְשַׁעַר הַחֲמִשִּׁים, הוא יודע!

א פריילאכן פורים
המשגיה נפתלי ביק.

כל הענין של פורים
שְכַל הַפּוֹרִים חוּזְרִים,
כָּל הָאֲבֹדוֹת חוּזְרוֹת,
"וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאֶרֶץ
מִתְיַהֲדִים" (אַסְתֵּר ח,
יז), כָּל הָאֲבֹדוֹת
חוּזְרוֹת, אֲנַחְנוּ פּוֹסְקִים
כְּמוֹ הַשֵּׁ"ךְ, שְׂאֵין יָאוֹשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, הַשֵּׁ"ךְ
פּוֹסֵק בְּסִימָן שֵׁנִיח
שְׂאֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, וְאֵדָם תְּמִיד יֵשׁ לוֹ
אַת הִזְכּוֹת לְדָרוֹשׁ אַת
הָאֲבֹדָה שְׁלוֹ.

בפורים מקבלים אַת הַעֲשִׁירוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, כָּל הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל כָּל
הַשָּׁנָה, "אַת עֲשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר תִּפְאָרֶת גְּדוּלָּתוֹ" (אַסְתֵּר א, ט).

ר' ישעיה קרעסטרער אָמר עוֹד שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה תַּתְּחִיל שׁוֹאָה, הִנֵּה
פּוֹרִים, אִם הֵיוּ רוֹקְדִים כָּל הַפּוֹרִים, מִיָּד הֵיוּ רוֹאִים אַת מְשִׁיחַ, מִיָּד
הִנֵּה מִתְגַּלֶּה אֵלֵיהֶם מְשִׁיחַ.

"אומר רבי נתן מ'שולח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים'
שֶׁהַשְּׂמִיחָה שֶׁל פּוֹרִים זֶה כְּזֶה שְׂמִיחָה, לא שְׂאֵין עֲקֻשׁ נִהְנֶה מִהַפּוֹרִים,
אִנִּי נִהְנֶנָּה, אִנִּי הַשְּׂמִיחַ, אִנִּי הַצַּדִּיק רוֹקֵד בְּפּוֹרִים. אֵלֶּכָּה כָּל הַפּוֹרִים
זֶה הַעֲנֵן שְׂמִיגֵיעַ אִזּוּ הָאֶרֶץ מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר, זֶה הָאֶרֶץ הַצַּדִּיק הָאֲמֵת
שֶׁל "קִיָּמוֹ וְקִבְלוֹ" - שְׂקִבְלוֹ אַת הַתּוֹרָה מֵאַהֲבָה. שְׂאֵדָם מִקִּבְּל
אַהֲבָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

שְׂאֵת זֶה אָמר הָמָן הַרְשָׁע 'עם מְפָזֵר וּמְפָרְד', שֶׁהָמָן רָאָה שְׂכַלֵּם
מְפָזְרִים וּמְפָרְדִּים, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב רַק עַל עֲצָמוֹ, עַל הַהֲנָאָה שֶׁל עֲצָמוֹ.
כִּי הָמָן אָמר לְכָל הָעַמִּים תִּדְּעוּ לָכֶם שְׂוֹדָאִי נִנְצַח אַת הַיְּהוּדִים חֹס
וְשָׁלוֹם, מִדּוּעַ? כִּי זֶה עִם מְפָזֵר וּמְפָרְד! כִּי כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל,
זֶה רַק שְׂכַל אֶחָד אוֹהֵב אַת הַשָּׁנִי!

רואים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

בליל שישי האחרון פרשת תצוה,
בכניסה שהיה באישור הצבא לקבר
מר בר רב אשי בגבול סוריה. נסעתי
במוחין ובכיסופים גדולים עד לצפון
המרוחק, אולם עם הגעתי למקום
התאכזבתי עד מאוד.

המשך בעמוד 5

ידי חובתך קלפיהם, אף על פי כן מכבדים הם אותך כל כך.

(שיח שרפי קודש - חלק ה' רל"ה)

מי שלבו שלם עם השם ואמונתו חזקה ומאמין שהכל ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד ואין לו שום דאגה ופחד כלל משום דבר שבעולם בבחינת: אל תירא מפחד פתאם וכו', כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם כן אין לו להתירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן בלי רצונו יתברך, כמו שכתוב: השם לי לא אירא וכו', ועל כן הוא שמח תמיד,

ואפלו אם לפעמים באין עליו איזה יסורים, חס ושלום, אף-על-פי-כן מאחר שיודע שהכל ברצונו יתברך לבד, הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי פונת השם יתברך, שמביא עליו היסורים, הוא בנדאי רק לטובה: אם להזכירו שישוב בתשובה, אם למרק עוונותיו, ואם כן כל היסורים, חס ושלום, הם טובות גדולות, ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בנדאי לטובה, ולא לעולם ריב וכו', ובנדאי שוב השם וירחמנו ויטיב אחריתו, והיסורים יתקפו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד.

...אבל מי שיש לו אמונה שלמה ברצונו, שיודע שהכל רק ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם, כלם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על-ידיה הוא חוזר להשם יתברך ויודע שהכל לטובה כנ"ל.

(הלכות קליהיין, הלכה א', אות א):

בפנים זעופות, הרי הוא "בור ברשות הרבים"! ואלו פאָשר הוא מאיר פנים לזולתו ביכלתו לרוממו ולבנות בו עולמות.

כמו כן הבחין שהאנשים ברחוב אינם מברכים זה את זה לשלום. לכן קבל עליו לברך "בגוט שבת" \ "שבת שלום" את כל מי שנתקל בו בדרך!:

והנה בתוך זמן קצר נעשה הדרך למנהג טוב גם בקרב כלל צועדי הדרך באותו המקום, וכל האנשים ההולכים החלו לאחל זה לזה "שבת שלום".

אמר פעם רבי אברהם בן רבי נחמן: "מבחין אני באנ"ש השמחים ורוקדים, שרוקדים ושמחים הם בדבקות ובהתלהבות מסבת ההתעוררות המתנוצצ בלבם, אבל לא מחמת מדת השמחה וההתחזקות". "איך זעה א רקוד פון דבקות אָבער נישט אַ רקוד פון שמחה". כי עקר הרקודין והשמחה צריכים להיות בעקרו מחמת השמחה וההתחזקות כפשוטו.

(שיח שרפי קודש - חלק ג תע"א)

רבי אהרן קיבליטשער ז"ל שהיה שוהה כידוע בהתבודדותו ימים שלמים מחוץ לעיר, וכמעט שלא היה מתפרנס משום דבר, אף על פי כן בחזרו לביתו היה משרה בה אורית שמחה כזו עד שנדמה היה שנותן להם כל טוב ומאומה אינם חסרים, ומחמת מדת השמחה והעליצות שבו היו בניו ובנותיו מוקירים אותו מאד מאד. פעם אמר לו חברו רבי חיים: איני מבין ואיני יודע משום מה אני שאני כן משתדל לספק לבני ביתי ולצאת ידי חובתי כלפיהם כפי יכולתי ואף יותר מזה, אף על פי כן איני מצליח בזה, ואתה שאינך יוצא

הרב מברסק זצ"ל באחת השבתות הסתובבו בקרבתו כמה ילדים קטנים שבאו עם אבותיהם לתפלה הרב, בעודם ממתינים לתפלה הם קפצו ורקדו בשמחת חיים תוססת ורועשת כדרךם של ילדים, אחד מהנוכחים באותו מעמד, הפטיר ואמר: "ילדים אין להם עדין דאגות בחיים ומשום כך הם שמחים..."

משגגיעו הדברים לאזניו של הרב מברסק זצ"ל, הגיב: "לא כך, ילדים שמחים פי הקדוש ברוך הוא ברא בריאה שמחה, ומטבעם של דברים השמחה צריכה להיות בלבו של כל אדם, ומשום כך הילדים שמחים הם, רק ככל שגדלים הילדים ונהפכים לאנשים, באות מדות רעות ומחשבות רעות באדם, ומפסידות את השמחה הטבעית שהיתה מנת חלקו פאָשר נברא ובא לעולם".

הגר"ש הירש כותב על ענין זה (נרוש על חומש במדבר): "שמחה איננה דוקא אותו מצב רוח מרומם שנגרם על ידי סבה מיחדת, אלא היא כוללת גם את הרגשת טוב הלב, את החדוה הפנימית של הנפש שראויה למלא את ישותנו תמיד"

"ברגעים של טוב לבב מיוחד תוכל רוח האדם לפרוץ בגיל, אולם שמחה היא ההרגשה התמידית של משוש הלב, העליונות, החדוה, החיבת ללוותנו בכל עת חיינו".

הגאון ר' משה חדש זצ"ל היה חוזר ואומר שעל ידי הארת הפנים אפשר לפעל הרבה מאד, וכך יש בזה קדוש השם.

הוא היה מרבה לצטט את הסבא מסלבודקא שאמר שפניו של האדם הן רשות הרבים, ועל כן פאָשר אדם מתהלך

להפוך את הלב

כל הפושט יד

ונהפוך הוא...

כאשר נסע לרבי וסיפר לו את אשר קרה, אמר לו: **"שמעתי את אשר קרה, הרבה הפצתי בתפילתי, אך מרגיש אני שעדיין לא הגיעה שעת הכושר. התפללו גם אתם, תתחנו ותזילו דמעות ובוודאי ישמע ה' את צעקתכם"**.

פורים בפתח, אשתו של ר' אייזיק גרשה אותו מהבית, **"קום וסע אל הרבי, אני בטוחה שביום הקדוש הוא יוכל לפעול בשבילנו ישועה"** פסקה! פקדה!

הוא נסע אל הרבי. בעיצומה של סעודת הפורים הוא עטה על עצמו שוב את בגדי הזקן שעל גבו שק, עלה על השולחן ופנה אל הרבי:

"לפני שמונה עשרה שנים העניק לי הרבי, לבקשתי משלוח מנות, מבקש אני כעת כי ייטלנו הרבי חזרה... כי כפי שהוא עכשיו אין לי חפץ בו".

נדעזע הרבי עד עומק נשמתו, **"כיצד תדבר אייזיק!?"** **"ייתמו חטאים"** נאמר ולא **"חוטאים"**. ועוד זאת, **הרי כידוע לך במקום הזה נותנים ולא לוקחים"**.

שקט הס הושלך בקהל. אפילו השיכורים לא העיזו לפצות פיהם. פרץ אייזיק בבכי תמרורים: **"מוטב היה לולא בא לעולם... אשם אני על כי לא שיעתי להזהרת הרבי, והנה אני במצב שטוב מותי מחיי"**.

הביט הרבי בחסידו האומלל שנהפך לשבר כלי ולאחר הרהור ממושך הושיט לו כוס מלאה בייך, **"ניכרת חרטתך מעומק הלב, אני מברך אותך אייזיק, בשם כל הקהל הקדוש, שבזכות יום הפורים, יום שבו "כל הפושט יד, נותנים לו" יום שבו נאמר: "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם" יהי רצון שליבו של בנך יתהפך עליו לטובה ולברכה ולחיים אמיתיים"**. שאגות ה'אמן' הרקיעו שחקים.

ביד מהססת נטל ר' אייזיק את כוס היין וגמעה עד תום. **"אני מבטיח לך אייזיק בנוכחות כל הקהל שעד פורים הבא, בנך יחזור לתורתו ויראתו"**.

כך היה, הבטחת הרבי אכן התקיימה, **בחג הפורים הבא עמדו על שולחנו של הרבי בשעת ההצגה ר' אייזיק ובנו**.

פתח את שקו והושיטו קדימה כמבקש מהרבי נדבה. נטל הרבי פרוסת חלה וביקש להטילה לשק באמרו, **"לחם לאכול ובגד ללבוש"**. ר' אייזיק המחופש מיהר למשוך אליו את השק כאומר, **"לא זאת ביקשתי"**. הביט בו הרבי בפנים קורנות ועמד להטיל מטבע לתוך השק, רמז לעשירות. אך גם הפעם לא נפתח השק. **"מה תיתן לי, רבי, ואני הולך עירי בלא בנים!"** אמר.

בבת אחת נמחה החיוך מעל פני הרבי: **"רוצה אתה לדחוק את השעה!?"** תמה ומיד הוסיף, **"וכי אינך יודע את פירוש הברכה 'שעשה לי כל צורכי', הקב"ה מספק לכל יהודי את כל צרכיו, ואם נדמה לו כי דבר מה חסר לו, סימן הוא כי אין זה מצרכיו האמיתיים או שאין זה הזמן הראוי לקבלו!"**

נשתתק הרבי לרגע ושוב אמר: **"אינך סבור, אייזיק, כי מוטב לאדם שלא יהיו לו בנים מאשר יהיו לו בנים שיגרמו לו עוגמת נפש רבה?"**

"אף על פי כן", התעקש ר' אייזיק, **"יברכני הרבי בבו, ובנוגע לעתיד - הנסתרות לה' אלוקינו"**.

"לו יהי כדברך - הא לך בן זכר", השיב לו הרבי ומיד נתחדשה שמחת הפורים במלוא עוזו.

לשנה הבאה ילדה אשתו של ר' אייזיק בן. השמחה וההתרגשות היו עד בלי די. זמן לא רב לאחר שגדל הילד עברו המשפחה להתגורר בעיר 'ברודי'.

כשהגיע לגיל מצוות שלחו אביו לעיר באבוב, ללמוד תורה בישיבתו של ר' אהרון ליטוויק. באותם ימים פעלה בבאבוב אגודת משכילים צעירים אשר סחפה אחריו תמימים וטובים. יום אחד נודע לר' אייזיק כי גם בנו נתפס ברשת המשכילים. לא הועילו לאב החסיד כל דבריו, תחינותיו ודמעותיו.

ר' אייזיק שלא ידע את נפשו שקע בצער נורא, אשתו שהייתה מלאה אמונה ובטחון בה' וידעה מה רב כוחה של תפילה, הייתה מנחמת אותו: **"בא נתפלל על הילד וגם אם שערי תפילה ננעלו, שערי דמעה לא ננעלו, אל לנו לשקוע בייאוש, אנו נעשה את שלנו בתפילה ודמעה וה' יהיה בעזרנו"**.

"משמחו של הרבי", לא בכדי זכה ר' אייזיק חסיד בתואר מיוחד זה. ר' אייזיק היה יהודי ספוג תורה, תפילה, יראת שמיים וחסידות. ממקורביו המיוחדים של הרבי מצ'ורטקוב היה.

נוסף על היותו בקיא גדול בדברי החסידות ומנהיגיה הוא היה חריף מחשבה וחד לשון והיה מסוגל להוציא חיוך אפילו מהאדם קשה היום אשר בלתי ניתן לדלות חיוך ממנו.

אולם מעל הכל זכתה להערכה בקרב החסידים יכולתו הייחודית להעלות בת-שחוק על שפתי הרבי עצמו. במיוחד היה ר' אייזיק מגדיל לעשות בפורים. או אז נהג להתחפש בתחפושות משונות עד בלתי הכר, נוהג היה לשיר, לפזז ולכרכר לפני הרבי עד כי נמלא פיו של הרבי חיוך, ובת שחוק עלתה על שפתיו.

מי שראה את ר' אייזיק בשמחתו לא היה מעלה על דעתו כי מועקה כבדה רובצת על ליבו. לא ניתן היה להכיר בו כי משהו אינו כשורה בחיי יום יומו. ר' אייזיק ורעייתו היו חשוכי בנים ולמרות היותו קרוב מאוד לרבי, מעולם לא דחק את השעה ולא תבע מרבו הבטחה חד משמעית לזכות לבנים.

בקוויטאלך נהג דרך קבע להזכיר בין שאר הדברים שעליהם ביקש - **"שהרבי יברך אותנו לישועה בזרע של קיימא"** ותו לא.

בשנה זו אשר בה חל סיפורינו החליט ר' אייזיק לחרוג ממנהגו. השנה האריך ר' אייזיק בתפילתו עת "פשט את ידיו כלפי שמיא בתפילה אישית ובקשה בימי תענית אסתר וחג הפורים המסוגלים לקבלת כל התפילות. לאחר ההפצרות, תחינות, בקשות ודמעות רותחות ששפכו הוא ואשתו לפני ה'. הרגישו שהשנה הגיעה שעת הכושר לפעול אצל הרבי ישועה גדולה. **"היום המתאים ביותר הוא פורים"** אמרה לו אשתו, **"בפורים, הרי כל הפושט יד נותנים לו"**.

באותה השנה התחפש ר' אייזיק לעובר אורח זקן שעל גבו שק, נכנס ר' אייזיק לבית המדרש בשעה שכבר היה מלא מפה לפה.

בראש השולחן ישב הרבי וסביבו זקני החסידים כאשר כל הקהל עומד מסביב על רגליו. ר' אייזיק עמד על השולחן והציג בדרמתיות יהודי זקן, משחקו היה מושלם כל כך, עד שגרם לרבי לצחוק ממש. באותו רגע חש ר' אייזיק כי הגיע שעת הכושר ושערי שמים פתוחים.

כאשר הגעתי לבית חולים וקראו לרופא שיטפל בילד לא הביאו את הרופא המתאים, אני הרגשתי שהוא לא כל כך יודע מה לעשות והוא לא מצליח לייצב את המצב של התינוק.

שוב הבטחתי ומיד את השגחה עליונה וסייעתא דשמיא; רופא שעבר במקום במקרה, שם לב למתרחש, הוא בכיר ומבין ומתמחה מה לעשות במצב כזה. הוא ניגש אליהם ואמר להם מה לעשות ואיך לטפל בתינוק. הרופאים אחר כך אמרו לי; תדע לך היה לך נס, בנך ניצל ממוות עריסה. למפרע התברר לי שגם מו"ר אבי כששמע על זה בשעת מעשה, הבטיח גם תרומה לילדי הצדיק לרפואת בני.

אח שלי עשה תאונה קשה, השוטרים שהגיעו לזירה עצרו אותו במקום ואמרו לו: **"עכשיו עתה הולך לשבת שנים רבות בכלא ולא תראה את אור השמש"**, ריחמתי מאוד על אח שלי - ילד צעיר, לא די בכל העגמת נפש שעבר עליו מעצם התאונה, עוד עכשיו השוטרים מסבכים לו את החיים. על המקום הבטחתי 900 ₪ צדקה לילדי הצדיק.

לא עבר זמן רב והנס קרה בצורה שאי אפשר לתאר, הבוחן שהגיע לזירת התאונה כעבור זמן קצר, התעקש ואמר לשוטרים, הוא לא אשם לא היה לו סיכוי לנהוג אחרת במצב שלו ובמיקום שקרה התאונה, שחררו אותו מיד והחזירו לו את הרישיון ואל תיקחו אותו אפילו לחקירה. זה היה נס גלוי, אח שלי השתחרר מיד וחזר לבית ב"ה.

הזמנתי מכשיר מאוד יקר מחו"ל, חיכיתי זמן רב שתגיע ההזמנה, עבר תקופה ארוכה והמכשיר לא הגיע.

התקשרתי לחברה, והם במקום לעזור לי ולהביא לי פרטים על ההזמנה ולנסות לאתר אותו. הם אמרו לי אצלנו רשום שההזמנה התקבלה ואין לך מה לנסות לבוא בטענות.

הייתי שבור ובצער גדול מדובר במכשיר חשוב מאוד ויקר ששילמתי עליו ממיטב כספי. לאחר תקופה, **החלטתי לתרום 100 ₪ לילדי הצדיק בשביל שהמכשיר יגיע אלי.**

באורח פלא, כעבור כמה שעות, עוד ביום של התרומה דפק שליח בבית והביא את ההזמנה.

רזאים ניסים

המשך מעמוד 1

בתמימותי חשבתי שיש כניסה לקבר לכל החפץ, אולם במרחק גדול מאוד מהקבר היה מחסום, והשוטרים הודיעו לי חד משמעית שהכניסה היא רק לכמה אוטובוסים בלבד שלהם יש אישור להגיע לקבר.

היו לי כיסופים מאוד חזקים להגיע לציון הקדוש של מר בר רב אשי והיה לי קשה לוותר, לכן נשארתי זמן רב קרוב למחסום, אולי יקרה איזה שהוא נס. פתאום החלטתי ואמרתי **"אני מבטיח 150 ₪ לילדי הצדיק בשביל שאצליח להגיע לקבר מר בר רב אשי"**. רק אמרתי את הדברים ופתאום אני מרגיש שהשגחה עליונה מלווה אותי.

חבר הציע לי לנסות עוד דרך להגיע לקבר שגם הוא היה חסום, משם נסעתי בעוד דרך ובהשגחה עליונה נפתחו לי פתחים למעלה מדרך הטבע, כך שבסוף באתי בסייעתא דשמיא עם הרכב באישור עד סמוך לקבר הקדוש.

משם המשכתי למירון וראה זה פלא ז' אדר, אחד הימים העמוסים באלפי אנשים העולים למירון, **אני מגיע לפנות בוקר עד הקבר ללא מונע ומפריע ואני מוצא חניה פנויה מחוץ לציון.**

הייתי 10 דקות בציון. כשאני יוצא, נדהמתי למראה עיני, הבלגן ליד הציון היה נורא, הכל היה עמוס ברכבים ובאנשים ללא שום חניה פנויה. כאשר המשכתי עוד קצת בנסיעה ראיתי שהמשטרה הקימה מחסום שלא נותן לרכבים לעלות להר. נגד כל הגיון ובזכות הסייעתא דשמיא העצומה שלוותה אותי **עליתי והגעתי לציון ר' שמעון כמו מלך.**

בני התינוק החל לפתע להכחיל בבית, אני כמגיש עזרה ראשונה, כשראיתי את המצב של בני הבנתי שזו סכנה של ממש וזה ענין של דקות. **דבר ראשון הבטחתי סכום נכבד לילדי הצדיק והזמנתי אמבולנס,** עם הבטחת הכסף ראיתי שיפור עצום במצב של בני, כך שהסכנה פחתה.

אם מזרע היהודים מרדכי וכו' תפול לפניו. עודם מדברים"

לעם ישראל יש סגולה מיוחדת שעוד, כשהם מדברים ואני אשמע, שהקב"ה שומע תיכף ומיד לזעקת עמו.

ענין זה מרומז בפסוק, אם מזרע היהודים מרדכי, אז, נפול תפול לפניו עודם מדברים, כלומר שנפילתו תהיה כשעודם מדברים בתפילה.

(דגל מחנה אפרים)

"מגילה"

מגלה (חסר) בגמטריא "מחל" 78, רמז שע"י קריאת המגילה מוחל הקב"ה עוונותיהם של ישראל. דאיתא בזה"ק. **שכשישראל אומרים שירה הקב"ה מוחל עוונותיהם,** וקריאת המגילה היא שירה, דהיא במקום הלל כדאיתא בגמרא קריאתה זו הילולא.

(מהר"ש)

"הכסף נתון לך"

הכסף בגמטריא העץ, רמז לו שהעץ להתלות עליו, נתון לך.

(מדרש רבה)

"ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו וגו' ויאמרו לו חכמיו זרש אשתו" יש לדקדק מדוע בתחילה הם נקראים אהביו, ולאחר מכן חכמיו?

אלא לאחר שספר להם המן על מפלתו שוב לא היו לו אוהבים, שכל אהבתם בעת גדולתו היתה רק מן השפה ולחוץ, ולכן כשירד מגדולתו נאמר, חכמיו ולא אהביו, **"האוהב האמיתי ניכר בעת צרתו של חבירו"**.

(מהר"ש)

"להשמיד להרוג ולאבד את היהודים וגו' ביום אחד"

מדוע רצה אותו רשע להרוג דווקא ביום אחד?

אלא שהמן הרשע חשש שמא יהא סופו כאשר צוררי ישראל לפניו, שרצו להרע לישראל וה' הפר עצתם, וקבעו לזה משתה ושמחה. לכן חשב אותו רשע, אם לא תעלה בידו מזימתו שלא יוכל לאבדם, לכל הפחות יהיה להם משתה ושמחה רק יום אחד ולא כמה ימים.

(הרה"ק ר' שלמה מקרלין)

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

משמחה זו של חדש אדר ופורים ממשיכים שמחה לכל השנה, ומרומז במילה **"בשמחה"** בגימטריא שנה.

(אוהב ישראל)

הצדיק

והידי

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

אדר ב' תשפ"ד

מתנות לאביונים בו ביום בהידור רב

בהוראת רבני הקהילה ומו"ץ דקהילתנו ר' נחמן כהן

מכיון שהמשגיח הנפלא ר' נפתלי ביק לוקח על עצמו חובות כבירים בכדי להעסיק ולדרבן ולעודד את הילדים שלנו, הן בתיקוני הכללי ותהילים מידי יום ביומו והן בתפילת מעריב וכן במשך כל השבת, ליל שבת עם קרוב ל-500 ילדים כ"י והן בשבת בבוקר בתפילה עם הרב, ובאבות ובנים מידי שבת עם למעלה ממאה משתתפים קבועים וכן בסעודה שלישית.

הכל נעשה ללא שום גוף שתומך בו והוא לוקח הרבה חובות על עצמו. לכן מחובתינו בערב פורים להרים תרומה נדיבה עבור חברת ילדי הצדיק ולצאת בזה חובת מתנות לאביונים בו ביום בשיא ההידור ואפשר גם לצאת ידי חובת מתנות לאביונים בפורים כשנותנים מראש לפני הפורים ולזכות לברכת רבינו הקדוש "בעבורי עוד אף אחד לא הפסיד" וכן את הבטחת מורינו הרב שליט"א: "שכמה שיתנו יותר יקבלו יותר".

התורם 500 ₪ ומעלה יזכירו אותו הילדים לישועה

ואין ישועה ודבר שאי אפשר לזכות אליו על ידי תפילה ובפרט בזכות תפילותיהם של תינוקות של בית רבן על מורינו הרב שליט"א ורבים רבים כבר נושעו וזכו לניסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע.

מכיון	המשגיח	היקר	ר' נפתלי	ביק	שליט"א	לוקח	על	עצמו	חובות
מכיון	החברה	מכספו	אפשר	לקיים	בזה	מתנות	לאביונים	בהידור	רב בו ביום
עבור	החברה	מכספו	אפשר	לקיים	בזה	מתנות	לאביונים	בהידור	רב בו ביום

ועל זה באתי על החתום נחמן כהן

אשר למו"ץ

נחמן כהן
ר"י שליט"א

אשר למו"ץ
נחמן כהן
ר"י שליט"א

הנב"ל פורם של תינוקות של בית רבן שג"א טעמו טעם הטא

ה' אלפים תשפ"ה

צדיק הדור מכריז מלחמת מצוה בסטרא אחרא על כל שלוחותיה וגרורותיה, כשהוא מלכד סביבו את 'ילדי הצדיק' הטהורים, המתאספים יום יום לתפילות נרגשות וללימוד הלכה, כדי להכריע את המערכה בעז"ה

ג' אלפים ת"ד

מרדכי הצדיק מקבץ סביבו את ילדי ישראל ויוצא למלחמה רוחנית כנגד הגזירה האיומה 'להשמיד' להרוג ולאבד' בסופו של דבר קומץ שעורים קטן שלהם ניצח את עשרת אלפים הכיכר של מבקשי רעתינו

הקומונדו של הצדיק

הניצחון או מו מו כבר כאן... אשרי מי שיזכה להיות שותף בזה!

בשבתות של

318

לחודש

תזכו ל'פרנס השבת', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

בשבתות של

148

לחודש

תזכו ל'פרנס יום', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

אשראי טלפוני ומענה אנושי

חייגו עכשיו: 02.532.532.4

לידי המשגיח

הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621

בנדרים פלוס

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"